

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jany Knotkové a soudců Mgr. Zdeňka Váni a JUDr. Kateřiny Kodetové ve věci

žalobce: **Ing. Roman C.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx

proti

žalovaným: 1. **PROFI CREDIT Czech, a. s.**, IČO 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1
2. **Mgr. Marek Landsmann**
sídlem Masarykovo náměstí 1484, 530 02 Pardubice

o zaplacení 673.556 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. prosince 2017, č. j. 65 C 27/2016-186,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení domáhá zaplacení částky 223.556 Kč s příslušenstvím a dále částky 450.000 Kč s příslušenstvím.
2. Napadeným usnesením soud prvního stupně výrokem I. nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a výrokem II. zamítl návrh žalobce, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů.
3. Toto usnesení odůvodnil soud prvního stupně tak, že žalobce neprokázal, že jeho majetkové poměry odůvodňují osvobození od soudních poplatků, neboť údaje, které soudu poskytl, jsou neúplné a soud proto nemohl zhodnotit celkovou majetkovou situaci žalobce: žalobce doložil výplatní pásky, z nichž plyne, že jeho čistá příjem byl v říjnu 9.481 Kč a v listopadu 9.089 Kč, uvedl, že má řadu exekucí a platí nájem ve výši 11.000 Kč a je finančně závislý na svém otci. Výši nájmu však žalobce žádným způsobem nedoložil a předložil pouze příjmové doklady za ubytovnu xxx, ze kterých vyplynulo, že za období od 1. 11. – 14. 11. 2014 zaplatil za ubytování 2.093 Kč a v období od 15. 11. – 27. 11. 2014 pak 1.944 Kč. Jiné doklady žalobce nedoložil. Žalobce dále uvedl, že je finančně závislý na svém otci, jeho příjem však v prohlášení vůbec nezohlednil. Dále se pak soud prvního stupně zabýval otázkou, zda ve věci nejde o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Shledal, že žalobce neuvedl ani základní skutkové okolnosti, z nichž by bylo možno zjistit, na jakém základě se žalobce domáhá na žalovaných částek 223.556 Kč a 450.000 Kč. Žalobce je svéprávní osoba a předpokládá se u něj rozum průměrného člověka a tudíž i schopnost v žalobě popsat alespoň v jednoduché formě důvod, proč po žalované požaduje náhradu škody. Žaloba však neobsahuje ani základní skutkové okolnosti potřebné pro posouzení jedné z podmínek osvobození od soudních poplatků a nejsou tak splněny procesní podmínky pro vyhovění

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

návrhu na ustanovení právního zástupce. Je proto třeba, aby žadatel v žádosti uvedl takové skutkové okolnosti, z nichž by bylo možno zjistit, čeho a na jakém základě se hodlá žalobou domáhat. Tento předpoklad však v projednávané věci splněn není. V posuzovaném případě celková nesrozumitelnost žalobcových podání neumožňuje soudu učinit jednoznačný závěr, na základě jakých skutečností se žalobce zaplacení požadovaných částek domáhá.

4. Proti tomuto usnesení podal žalobce včas rozsáhlé odvolání, v němž zejména namítl, že napadeným usnesením soud prvního stupně zasáhl do řady ústavně zaručených práv žalobce včetně práva na právní pomoc a práva na soudní a jinou právní ochranu, nesprávně se zaměřil pouze na žalobcův současný příjem a opominul žalobcovu kritickou sociální situaci a odňal žalobci právo ve věci vůbec jednat. Žalobce uvedl, že dostatečným a věrohodným způsobem soudu prvního stupně ozřejmil a zdokladoval svou tíživou sociální situaci, tuto situaci pak dále podrobně popsal v podaném odvolání.
5. 1. žalovaná k podanému odvolání uvedla, že je na odvolacím soudu, aby posoudil, zda jsou splněny podmínky pro přiznání advokáta žalobci, žalovaný nemůže relevantně posoudit, co žalobce při své žádosti osvědčil. 2. žalovaný k podanému odvolání uvedl, že mu nepřísluší jako účastníku řízení hodnotit, zda jsou na straně žalobce dány důvody pro osvobození od soudních poplatků.
6. Odvolací soud přezkoumal ve smyslu § 212 a § 212a o. s. ř. napadené usnesení i řízení, které předcházelo jeho vydání, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Soud prvního stupně správně posoudil žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta podle § 30 a § 138 odst. 1 o. s. ř. a dospěl ke správnému závěru, že vyhovění oběma žádostem brání skutečnost, že se ze strany žalobce jedná o zjevně bezúspěšné uplatňování práva.
8. Jak dovodila ustálená judikatura Nejvyššího soudu, o zjevně bezúspěšné uplatňování práva se jedná mimo jiné tehdy, pokud žalobce nevylicí ani v hrubých rysech, čeho se domáhá a chybí tedy vylíčení takových rozhodných skutečností, na jejichž základě by bylo možno alespoň předběžně učinit závěr o důvodnosti žaloby (srov. např. usnesení ze dne 31. 7. 2017, sp. zn. 30 Cdo 3177/2017, ze dne 19. 1. 2017, sp. zn. 30 Cdo 2519/2016, či ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. 30 Cdo 5613/2016). O takový případ jde i v případě současného řízení. Žaloba, ač byla žalobcem opakovaně doplňována, trpí četnými vadami a žalobní tvrzení jsou dílem nesrozumitelná: žalobce se vyjadřuje v komplikovaně vystavěných a mnohdy gramaticky nesprávných větách, prokládá skutková tvrzení četnými subjektivními soudy, opakovaně odkazuje na podání, která učinil v jiných řízeních a uvádí mnohé skutečnosti nesouvisející se současným řízením. Z žaloby ani dalších podání žalobce, jakož ani z příloh, na něž žalobce odkazuje, nelze přitom jednoznačně seznat, čeho se žalobce domáhá a nárok žalobce se proto na základě jeho dosavadních tvrzení jeví jako zjevně bezúspěšný.
9. Z příloh žaloby, vyplývá, že žalobce a 1. žalovaná, společnost PROFI CREDIT, uzavřeli dne 19. 2. 2009 smlouvu o revolvingovém úvěru, kterou se 1. žalovaná zavázala poskytnout žalobci úvěr do výše 75.000 Kč. Žalobce se zavázal úvěr včetně příslušenství splatit ve 48 měsíčních splátkách, úvěrová smlouva odkazovala na „smluvní ujednání smlouvy o revolvingovém úvěru“, tedy všeobecné obchodní podmínky, v nichž byla mimo jiné sjednána rozhodčí doložka. Rozhodčím nálezem ze dne 10. 6. 2014, č. j. La 6611/10-24 rozhodl 2. žalovaný jako rozhodce, že žalobce je povinen zaplatit 1. žalované částku 223.556 Kč s příslušenstvím, a to s tím, že výše uvedený revolvingový úvěr byl zajištěn blankosměnkou, kterou 1. žalovaná vyplnila a rozhodčím nálezem je jí proto přiznáván směnečný peníz v uvedené výši sestávající ze zbývajících dlužných částek dle splátkového kalendáře ve výši 123.240 Kč, smluvní pokuty ve výši 98.592 Kč a neuhrazené penalizační faktury ve výši 1.724 Kč. Na základě uvedeného rozhodčího nálezu byla následně usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

8. 12. 2011, č. j. 67 EXE 5446/2011-9 nařízena exekuce na majetek žalobce, tato exekuce však byla zastavena usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 8. 4. 2013, č. j. 67 EXE 5446/2011-52, s tím, že exekuční titul nebyl žalobci (tam v pozici povinného) řádně doručen.
10. V současném řízení je projednávána část žaloby ze dne 17. 9. 2014, kterou se žalobce původně domáhal zrušení výše uvedeného rozhodčího nálezu, a dále po žalovaných požadoval zaplacení částky 223.556 Kč s příslušenstvím, částky 450.000 Kč s příslušenstvím a částky 400.000 Kč s příslušenstvím. V rozsahu požadavku na zrušení rozhodčího nálezu a zaplacení částky 400.000 Kč byla věc vyloučena k samostatnému řízení, a předmětem řízení proto zůstal požadavek na zaplacení částky 223.556 Kč s příslušenstvím a dále částky 450.000 Kč s příslušenstvím jako náhrady škody. Podáním ze dne 11. 4. 2016 žalobce dále rozšířil žalobu o dalších 175.000 Kč, když nově vyčíslil výši škody na 625.000 Kč.
11. Z žaloby a dalších vyjádření žalobce vyplývá, že žalobce uvádí, že nikdy nepodepsal výše uvedenou blankosměnku a rozporuje výši částky 223.556 Kč, která byla 1. žalovanému rozhodčím nálezem vydaným 2. žalovanému přiznána, jakož i platnost smlouvy o revolvingovém úvěru, resp. jejích ujednání obsažených ve všeobecných obchodních podmínkách psaných obtížně čitelným písmem. Žalobce dále uvádí, že jistinu úvěru již splatil. Oba své nároky uplatňované v současném řízení však žalobce v jednotlivých podáních odůvodňuje rozporným způsobem, který nedovoluje učinit ani předběžný závěr o důvodnosti žaloby, neboť jednak není zřejmé, čeho se vlastně žalobce domáhá, jednak žádné z tvrzení žalobce neodůvodňuje jím požadované nároky. Nadto není zřejmé, zda se žalobce v současném řízení i nadále něčeho domáhá vůči 2. žalovanému. Pokud jde o částku 223.556 Kč požadovanou žalobcem po 1. žalovaném, tuto částku označuje žalobce místy jako „směnečnou sumu“ (záhlaví žaloby), jindy ji považuje za „nedůvodný majetkový prospěch“ 1. žalovanému, (podání ze dne 13. 3. 2017) aniž by však tvrdil, že tuto částku 1. žalovanému kdy zaplatil, jindy pak svůj požadavek označuje jako „protinávrh“, kterým napadá částku nárokovanou 1. žalovanému (podání ze dne 13. 3. 2017). Pokud jde o částku 450.000 Kč, resp. 625.000 Kč, tu žalobce, tu žalobce místy vymezuje jako náhradu za zásah do svých osobnostních práv (s. 4 vyjádření ze dne 11. 4. 2016), místy jako majetkovou škodu (s. 5 téhož vyjádření). Za těchto okolností se žaloba jeví jako neurčitá a zjevně nedůvodná.
12. Odvolací soud se proto ztotožňuje s názorem soudu prvního stupně, že se v případě žalobce jedná o zjevně bezúspěšné uplatňování práva. Již tato skutečnost sama o sobě podle ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř. nedovoluje vyhovět žádostem žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, a odvolací soud se proto dále nezabýval otázkou majetkových poměrů žalobce.
13. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení jako věcně správné potvrdil postupem podle § 219 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze není dovolání přípustné.

Praha 27. května 2019

JUDr. Jana Knotková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.